

Sygn. akt IV U 1196/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 08 czerwca 2015r. w S.

odwołania M. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 9 września 2014 r. Nr (...)

w sprawie M. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 1196/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 września 2014 r. Nr (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił wnioskodawcy M. R. przyznania prawa do emerytury na podstawie art. 184 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 748) w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43), albowiem wnioskodawca na dzień 1.01.1999 r. nie wykazał co najmniej 15 – letniego okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych. Pozwany organ rentowy uznał za udowodnione przez wnioskodawcę na dzień 1.01.1999 r. okresy składkowe i nieskładkowe w łącznej ilości: 29 lat, 11 miesięcy i 10 dni, w tym 14 lat, 11 miesięcy i 10 dni pracy w szczególnych warunkach wykonywanej w okresie od 21.09.1968 r. do 31.08.1983 r. w Zakładach (...) w M..

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony M. R., który wnosił o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, twierdząc, że w Zakładzie (...) w M. był zatrudniony od dnia 1 września 1968 r. jako uczeń zawodu (...) Szkoły Zawodowej dla Pracujących w M., a nie jak przyjął Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. od dnia 21 września 1968 r.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie, podnosząc, że ze świadectwa pracy z dnia 15.09.1983 r. (k. 8 a.e.) oraz świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 24.07.2003 r. (k. 9 a.e.) wynika, że datą początkową zatrudnienia wnioskodawcy w Zakładach (...) w M. jest dzień 21.09.1968 r.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczony M. R., ur. (...), złożył w dniu 16 lipca 2014 r. wniosek do pozwanego Oddziału ZUS o przyznanie mu prawa do emerytury. Na podstawie przedłożonych dokumentów pozwany organ rentowy przyjął za udowodniony na dzień 1.01.1999 r. okresy składkowe i nieskładkowe M. R. w wymiarze: 29 lat, 11 miesięcy i 10 dni, w tym 14 lat, 11 miesięcy i 10 dni stażu pracy w warunkach szczególnych, zaliczając do tego okresu staż pracy na stanowisku tokarza w Zakładach (...) w M. wykonywanej w okresie od 21.09.1968 r. do 31.08.1983 r., zgodnie z wystawionym przez zakład pracy świadectwem wykonywania prac w szczególnych warunkach. Zaskarżoną decyzją z dnia 9 września 2014 r. pozwany Oddział ZUS odmówił ubezpieczonemu przyznania prawa do emerytury (k. 20 a.e.).

W toku postępowania odwoławczego Sąd przeprowadził dowód z przesłuchania ubezpieczonego M. R. (k. 22 v a.s.), zeznań świadków: J. P. (k. 22-22v a.s.) i B. W. (22-22v a.s.) oraz akt osobowych M. R.. Ubezpieczony M. R. wnosił o zaliczenie do stażu pracy w warunkach szczególnych okresu zatrudnienia w Zakładach (...) w M. od dnia 1.09.1968 r. do 31.08.1983 r., gdzie był zatrudniony jako uczeń zawodu (...) Szkoły Zawodowej dla Pracujących w M., co potwierdza zaświadczenie wystawione przez Zespół Szkół Zawodowych. Zdaniem ubezpieczonego, oczywistym jest, że skoro rok szkolny rozpoczyna się 1 września, to jako uczeń zawodu był on zobowiązany do uczęszczania do szkoły oraz świadczenia pracy właśnie od tej daty. Podczas przesłuchania informacyjnego ubezpieczony wskazał, że podejmując naukę w szkole dla pracujących zawarł umowę o naukę zawodu w dniu 21.09.1968 r., jednak samą naukę zaczął od 1 września. Pierwsze trzy dni to była nauka w szkole, zaś następne 3 dni stanowiła nauka zawodu w Zakładach (...) w M.. W 2014 r. roku ubezpieczony uzyskał zaświadczenie z Zespołu Szkół Zawodowych Nr (...) w M., z którego wynika, iż praktyczną naukę zawodu rozpoczął od 1.09.1968 r. Zdaniem ubezpieczonego, fakt, że w 1968 roku dzień 1 września wypadł w niedzielę jest jednoznaczny z tym, że zatrudnienie w celu nauki zawodu wnioskodawca podjął w dniu 2.09.1968 r. (k. 9-9v a.s.). Składając zeznania podczas przeprowadzania dowodu z przesłuchania stron w trybie art. 299 w zw. z art. 304 k.p.c. z ograniczeniem z uwagi na przedmiot sprawy do przesłuchania ubezpieczonego, M. R. potwierdził swoje wcześniejsze wyjaśnienia, precyzując, iż nauka odbywała się również w soboty, zaś szkołę ukończył 30 czerwca 1971 r., przy czym przez cały czas trwania nauki były trzy dni praktyki zawodowej i trzy dni zajęć szkolnych (k. 22v a.s.).

Z zeznań świadków J. P. oraz B. W., którzy wraz z ubezpieczonym rozpoczęli naukę w przyzakładowej szkole w Zakładach (...) w M. od dnia 1 września 1968 r. w klasie o profilu tokarz frezer, wynika, że praktyki zawodowe rozpoczęły się jednocześnie z początkiem roku szkolnego, tj. 1 września 1968 r., przy czym przez pierwsze trzy dni były praktyki w Zakładach, a następne trzy dni stanowiła nauka (k. 22-22v a.s.).

Z akt osobowych M. R. wynika, że w dniu 21 września 1968 r. pomiędzy ubezpieczonym a Zakładami (...) w M. została zawarta umowa o naukę zawodu celem wyuczenia praktycznego wykonywania zawodu tokarza. Zgodnie z § 4 ww. umowy, czas trwania szkolenia wynosił trzy lata od 21 września 1968 r. do 30 czerwca 1971 r., przy czym rok szkolny zaczynał się z dniem 1 września, a kończył z dniem 30 czerwca. Ze świadectwa pracy z dnia 15 września 1983 r. również wynika, iż w okresie od 21 września 1968 r. do 30 czerwca 1971 roku ubezpieczony był zatrudniony jako uczeń zawodu (k. 8 a.e.).

W ocenie Sądu Okręgowego, odwołanie ubezpieczonego M. R. nie zasługiwało na uwzględnienie, bowiem brak było podstaw do zaliczenia ubezpieczonemu okresu zatrudnienia od września 1968 r. do 30 czerwca 1971 r. do stażu pracy w szczególnych warunkach, gdyż wówczas ubezpieczony jako młodociany był zatrudniony w celu nauki zawodu. Zdaniem Sądu, nie ma przy tym znaczenia, czy praca celem nauki zawodu tokarza rozpoczęła się dnia 1 września 1968 r., czy też 21 września 1968 r. Stosownie do treści § 4 ust. 1 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A,

nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełni łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Zgodnie zaś z § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Jak wskazuje się w orzecznictwie, do prac wykonywanych w szczególnych warunkach nie zalicza się okresów pracy wykonywanej przez młodocianych zatrudnionych w celu nauki zawodu odbywanej przed dniem 1 stycznia 1975 r. ze względu na fakt, że praca taka nie miała charakteru stałego i nie była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy (zob. wyrok SN z dnia 24 kwietnia 2009 r., II UK 334/08, OSNP 2010/23-24/294; wyrok SN z dnia 23 stycznia 2012 r., II UK 96/11, LEX nr 1215433; wyrok SN z dnia 22 sierpnia 2012 r., I UK 130/12, LEX nr 1265553; postanowienie SN z dnia 9 stycznia 2012 r., I UK 262/11, LEX nr 1215775). Okres nauki zawodu odbywanej przed dniem 1 stycznia 1975 r. w ramach umowy zawartej na podstawie przepisów ustawy z 1958 r. o nauce zawodu, przyuczaniu do określonej pracy i warunkach zatrudniania młodocianych w zakładach pracy oraz o wstępnym stażu pracy był w rozumieniu prawa ubezpieczeń społecznych okresem zatrudnienia w ramach stosunku pracy. Nie jest to jednak wystarczające do uznania tych okresów za okresy wykonywania pracy w szczególnych warunkach w myśl § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (zob. wyrok SA w Lublinie z dnia 9 maja 2013 r., III AUa 280/13, LEX nr 1314810).

Wobec powyższego, należy wskazać, że praca wykonywana przez ubezpieczonego M. R. w latach 1968-1971 na podstawie umowy zawartej z zakładem pracy celem przyuczenia do wykonywania zawodu tokarza nie była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu, co jest jednym z warunków do zaliczenia pracy do kategorii prac w szczególnych warunkach. Powyższe potwierdziły również zeznania ubezpieczonego oraz zawnioskowanych przez niego świadków J. P. i B. W., którzy wskazywali, iż nauka i praca w Zakładach (...) w M. odbywała się w ten sposób, że przez pierwsze trzy dni były praktyki zawodowe, zaś następne trzy dni stanowiła nauka. W tej sytuacji Sąd nie znalazł podstaw do zaliczenia M. R. okresu zatrudnienia od 1 września 1968 r. do 30 czerwca 1971 r. do stażu pracy w warunkach szczególnych. Co więcej, również organ rentowy błędnie zaliczył ubezpieczonemu okres zatrudnienia od 21 września 1968 r. do 30 czerwca 1971 r. jako pracę w szczególnych warunkach. Jak wskazano powyżej wówczas praca ubezpieczonego, który był zatrudniony w celu nauki zawodu, nie miała charakteru stałego i nie była wykonywana w pełnym wymiarze czasu pracy, a tym samym nie spełniała warunków określonych w § 2 ust. 1 ww. rozporządzenia Rady Ministrów.

Tym samym Sąd nie znalazł podstaw do przyjęcia, że M. R. pracował co najmniej 15 lat w szczególnych warunkach. W tej sytuacji Sąd przyjął, że ubezpieczony nie spełnił warunku określonego w § 4 ust. 1 pkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. Z tych względów ubezpieczony nie nabył prawa do emerytury w wieku obniżonym na podstawie art. 184 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Dlatego też odwołanie należało oddalić.

Mając na uwadze powyższe Sąd z mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.